

ఎ లగూ కార్బోజి పెలవే
కాబట్టి మరోగండసేపు
విక్కువ వదుకుండా! అను
కోవద్దు. తల్లులు తమ పిల్లల్ని
ఇంకా కటుంచసభ్యులంద్రీ
తెలవారుజామునే లేపాలి.

ఉగాది

రోజున ఏమేం చేయాలి?

ప్రథమ కుర్కుండ

అందరూ కాలక్కుల్చు శీర్షకున్నాక తల్లి తన సంతాపాన్ని ఒప్పు వరుసగా కార్బోజి పెలవే బక్కుక్కరి ఒంటికే నూవులనునొనిమాత్రమే (పూజా నూనెనేటిట దోషికి కట్టినూనె వద్ద) ఒంటినిండుగా పూయారి. దాంతో తల్లికి తెలుపుండి-తన ఏ సంతాపానికి శరీరంలో ఎక్కుడక్కడ మచ్చులున్నాయో. ఎక్కుడక్కడ దధ్యర్థు, పొక్కులు... ఇలా అపహాజమైని ఉన్నాయో. తెలుపుండి. తల్లిని ఎక్కరే కణ్ణు కాబట్టి పెల్లులుగునుక సిగ్గుతో దేవ్మైనా చెప్పుకుండా దాచి ఉంటే తానుకను కున్నిని తగిని చికిత్స దిశగా వెళ్లండామే.

అలా అందరికి నూనెని రాసి 48 నిమిషాలపాటు (గడియ) నాననియ్యారి. అలా తిరుగుతూ ఉండే మన శరీరానికి ఎన్నో దుష్పాగ్ని, ధూర్ధికణాలు కలిగానికి పట్టేస్తే ఎంత స్వానకాలంలో పుట్టినేసుకున్నా- శరీరంమీద ఉండే రోమరంధ్రాల్లో ప్రతి వెంట్లుక కిందా ఉండే సమ్మిచిల్లలు) ఇరుక్కుపోయిన ఆ మట్టి మాత్రం పుట్టి కాదు.

ఈ మానెని గనుక రాష్ట్ర ఆ మట్టి మెత్తులిడి ఆ మీదట సుస్థిరెండితో బలంగా

ఉగాది : 9.4.2024

నలిస్తే ఆ మట్టి మెత్తం ఓ ఉండగా వ(చే)స్పుంది. ఇంటికున్న కిటికీలప్పించిని తెరిచేసి ఉంచితే ఎలా గాలి లోనికి, బయటకేళ్ళు మస్తు ఉంటుందో అలా ఈ రోమరంధ్రాల్లో మట్టితోగించి తెరిచి ఉంచితే శరీరం లోపల దాగి ఉన్న వ్యాధికారక క్రిములప్పి కూడా చెముటతో బయటికేచ్చేస్తాయి.

ఆ మీదట కుంకుదురసంతో మాత్రమే తలని రుద్ధాలి అమృతాలకుంకుదు చేయుతనం తలకి బాగా పట్టి పెల్లుల తలలో ఈపెలూ, వేలూ, మండ్రా... ఎంటిచిదరిచెరపు. వ్యాపారప్రకటనలేనిజముయ్యంటే ఒకసారి పాడితే చాలు-చుండు వంటివి పోతే- మర్చి మట్టి ఎందుకు మనం ఎందుకు వాడుకోవాల్సి వస్తుంది? అని ఆలోచించగలగాలి- కుంకుదురసం తోనే రుద్ధుకోవాలి తలని.

నెలకి రెండుమార్గు ఇలా స్వాన్ని చే(య్)స్ప్రై శరీరక- కిరోజ వ్యాధులు రావు, అందుకే సాటోలం వాళు అరోగ్యంతులుగా నేటికి ఉన్నారు.

ద్వితీయ కుర్కుండ

అముకూడా స్వాన్ని ముగించి తనకొచ్చినంత శక్తితో పూజని ముగించి ఉగాదినప్పుడిని చేయాలి.

మనకి బుయువులు 6. వచ్చి డీర్చుచులుకూడా 6. మధుర మధురంగా ఉండే వసంత బుయువుకి సంకేతంగా వేల సుండి వచ్చిన పెరకుముక్కని మాత్రమే పుట్టిదినేయాలి.

దురద్వాషాయై పుట్టు రూప్యం

తెలియని తల్లులుకొండరు సంవారినేస్తున్నారు. అది సరికాదు. కొండరు బెల్లు రసాలు వాడుచు న్నారు. ఇదిసరికాదు. ఈ చేయలోతున్న వచ్చిడి ఉరుచికర ద్రవ్యంకాదు.బిక దైవధం. గునించాలి.

రెండవది గ్రీమ్పు బుయువు. రుచుల్లో రెండవది అమ్మం. అంటే పులుపు. ఈ బుయువుకి సంకేతంగా వెట్టునుండి వచ్చిన చింతపండునే వాడాలి లుపు పులుపు మామిడిముక్కల్ని వేయడం సరికాదు.

మూడవది వర్ష బుయువు. రుచుల్లో మూడవది కటుపు (కారం). దీనికి సంకేతంగా వేలసుండి వచ్చిన మొక్కకున్న మిరియ్యావై వాడాలితప్ప పుచ్చిమిరియ్యా. ఎందుచెపచాయునో. అల్లాన్నా వేయడం సరికాదు. వాల్ఫావది శరద్యుచువు.

రుచుల్లో ల్యాపావది కషాయం (ఒగరు). దీనికి సంకేతంగా మొదటి రోజుల్లో వచ్చే మామిడిముక్కని (నేల సుండి వచ్చిన చెట్టునుండి కాపుగా వచ్చింది) మాత్రమే వాడాలి. రుచికోసమంటూ తీసి మామిడి ముక్కని వేస్తే పుట్టిన్న దౌషధి సుణం పోతుంది. వారది హామంత బుయువు.

రుచుల్లో వాదవది ఉన్నా. దీనికి సంకేతంగా సముద్రంసుండి వచ్చిందని అర్థం) లవణం మరింత శ్రేయస్సురం. ఖరీదు గడా అని ఈ ఆనారోగ్యకరమైన ఉన్నాని వేస్తే దౌషధిగుణం దెబ్బతినదమే కాక అనారోగ్యం కూడా. చివరిది శిశిర బుయువు.

రుచుల్లో ఆరవది లిక్రం (వేదు). దీనికి సంకేతంగా వేవెట్టునుండి వచ్చిన పూలనే వాడాలి తప్ప కాక

ముద్దనవాటని వాడుతూ ఒచ్చి గుణాన్ని చెడ గాట్లుకూడదు. కొందరుతెలియకమెంతుల్నిపేస్తు న్నారు. దయచేసి తప్పని సరదిద్దుగోలరు. ఇక ఇన్నటినీ ఏ పాళ్లలో కలపాలి? అనేది అతిముఖ్యం. శీపి, కారం (నెరకూ, మిరియం) సమపాళ్లలో ఉం దారి. వీటిలో సగంపాళ్లలో అమ్మకషోయాలు (చింత వండూ, మామిడీ) ఉండాలి.

వీటిలో సగం లండ తిక్కలు (ఉప్పు, మామిడి పూతా) ఉండాలి. ఇలా ఉన్నపెచ్చడి మాత్రమే కుటుంబ అరోగ్యాన్ని పరిరక్షిస్తుంది. దీన్ని గృహాణి (ఇంట్లోని తల్లి) దైవ మందిరం వద్ద పెట్టి అందర్చికార్యాపెట్టి దైవానికి వేదనచేసి ఇంట్లో ఉన్న అందరిలోనూ ఎవరు చయసులో పెద్దవారో వారికి వీరి అందరికి పెట్టించాలి. అందరూ ప్రసాదాన్ని (ఉండి పచ్చడిని) పీసుకుని అ పెద్దవారికి తల్లికి పాదాచివందనాన్ని చేయాలి.

కృతియ క్రమాన్నం

మనం సంపాదించుకున్నాం - తినగలుగు తున్నాం. మరి పశుపులూ, పశులూ, క్రీములూ, కీట కాలూ అనేవీటికి తించేలా? అందుకని దానధర్మాలని ఈ రోజున చేయవలసి ఉంది కాబట్టి. చీమల పుట్టలపడర్చ చెల్లుపుపాడినీ లేదా ఎంచదారసి (అలా వేస్తేచాలు వాటిని పేలవక్కలేదు. గుంపుగా వచ్చే స్తుయ) వేయాలి. పక్కలకి గొంతుల్ని వేయాలి.

అపులకి పచ్చి/ఎండుగడ్డిని, కుడితిని, వేసేంచి తెలకపెండినీ పెట్టాలి. ఇన్ని పెట్టే స్తోమం లేకుంటే యథాక్షరి ఏదో ఒకదాన్నా పెట్టాలి. పేదపిల్లల్ని ముందురోష గుర్తించి పోలని ఇయ్యాలి.

అపసరమని భావిస్తూ ఎదురుచూస్తుండే పిల్లలకి రాతపుష్కాలు, పెన్నులూ ఇయ్యునచ్చ, బిక్కని యాలిస్తూ వేచ్చారికి దబ్బులు కాదు - తెనే పండుని గానీ, పెరుగున్నాస్తిగానీ ఇయ్యాలి.

యాచించేరికి పలం అకలిబారకే అనే విషయాన్ని వాళ్లకి అర్థమయ్యో ఇలాగే చేయాలంది ధర్మాశాస్త్రం. ఇకసంతానానికి దైవం ముందు పెట్టిన పుస్త బట్టుని పెట్టిన నూతన వప్రాలనిస్తూ పాదాచివంద నాన్ని చేయడాన్ని వేర్చాలి వాళ్లకి.

తర్వాత ఇంట్లోనారంతా దైవం ముందు పెట్టిన బట్టులకి పసుపుబట్టుని పెట్టి వాటిని తీసుకుని ధరించాలి. అ మీదచ ఎవరకెంతసేసు నీరో అంతసేసు దైవధ్యానాన్ని చేసుకోవాలి.

మత్తు క్రమాన్నం

సమీపంలో ఉన్న దేవాలయానికి కుటుంబం ముత్తుం కలిసి వచ్చి దైవదర్శనాన్ని చేసుకుంటూ ఓచి సంవత్సరుడా (అపా స్ఫుంవత్సరో వ్యాలా... విష్ణువు అని అర్థం ఈ పూటకి) ఓ బుయు పురుషుడా! (బుయు స్ఫుర్ధును; శ్రీ మహావిష్ణువే అని అర్థం

దీనికూడ) ఓకాలుడా! (కాలి: అంటే కూడా శ్రీహరీ అని అర్థం) మాకందికి ఈసంవత్సరమంతా అన్ని బుయులు ఉన్న కాలమంతా విజయవరంవరగా ఉండే అనుగ్రహాన్ని ప్రసాదించవలసిందని ప్రార్థించాలి. ఏ దైవానికి, మనకి మధ్య వారి దిగా దైవంవద్ద నిరంతరం పూజాపురస్కారసేవల్ని చేస్తుండే అర్థకులున్నారో వారికి-

ఒకరోజు ఒకుటుంబానికి ఎంతలవనరమోఅంత చియ్యం, ఉప్పు, పచ్చు, కారలూ, పాలూ, పెరుగూ, పశులు... స్వయంపాకం సమర్పించుకోవాలి. 'సా సేవకుణ్ణి భక్తితో గౌరవిస్తున్నాడు కాబట్టి, నేను ఈ కుటుంబాన్ని ఆదుకుంటూఉండా' లనే భావం దైవానికి కలుగుతుంది ఇలా చేస్తే (సి పార కమలసేవయు...) శక్తి ఉంటే మాతన వప్పాలనిచు కోవడంకూడా సరైన వానే.

భగవంతుణ్ణి అడిగితే ఆయన- అహం స్వామీ మధ్యక్రమమేను నా భక్తుణ్ణే తలుచుకుంటూ ఉంటా నన్నాడు. తలుచుకోవడమంచే ధ్యానిస్తూ ఉండడమని అర్థం కాదు. మనం మన పిల్లలకి ఏ ఆపదా కలగ కూడదని ఎలా తలుచుకుంటూ ఉంటామో, అలా దైవం మాస్తూ ఉంటాడని దీని భావం.

పంచు క్రమాన్నం

సాయంకాలం గుళ్లో వినిపించే పంచాంగాన్ని విధాలి. శ్రవణం అంటే వినదుని అర్థం. శ్రావణ మంటి వినిపించడమని అర్థం.

కాబట్టిపంచాంగశ్రవణానికి (పంచాంగాన్ని ఆయన వినిస్తూంటే) మనం పంచాంగశ్రవణం చేయడానికి (వినిధానికి) వెళ్లాలన్నమాట. ఏ రాశివారికి, ఏ నవ్మితం వారికి ఏయ్యోకాలంలో, ఏమేసుభాలు, దుఃఖాలు వచ్చే అయ్యాలి. ఏ పాలో లేదా చేయంచుకోవాలో తెలుసుకోవాలి.

అలాగే ఎప్పుడు పుభకార్యాలు చేసుకోకూడని శూన్యమాపాలు, మూడాలు వంటివి ఉన్నాయో తెలుసుకుని ఆ మిగిలిన కాలాలో పుభకార్యాలని చేయంచుకోవడంకోసం తగిన ఏర్పాటుని ముందుకి ముందే చేసుకోవాలి.

పూ క్రమాన్నం

ఇలా రోజంతా గడిచాక-గడిపాక ఇంటిల్లిపాది ఇంటివడిమిభాగంలో కూర్చుని లలితా సహప్రానామాలనో, శ్రీమిష్ఠుసహప్రానామాలనో సామాప్తాకంగాపరించి దైవానికి చక్కనిస్క్రితాన్నాన్ని (అపా పాలతో చేయబడిన పుమాన్నాన్ని) మాత్రమే వేదనచేసి అందరూ ఆప్రసాదాన్ని స్వీకరించాలి దైవకృష్ణని కోరుకుంటూ.

చేయుకోవున్నం

ఆలస్యంగా లేవడం- దోషానికి ముందు మాత్రమే స్వానుచేయడం- క్షేరుంచేయంచుకోవడం- అశుభ ప్రదేశాలైన శ్కానం మొదలైనవాటి వద్దకి పెళ్లడం- పురోవాతులూ, అర్పకలైనవారిని దూసించడం- తాము దానధర్మాలని చేయకుండా లేదా చేసికూడా దానధర్మాలుని చేయడం- దానధర్మాలుని చేయడం-

ఇంట్లో గృహాణి కస్టిరు పెళ్లేలా మాట్లాడడం వం టిని చేయనే చేయరాదని- ఇలా చేస్తే మరింత దురద్యుక్తమునే అనుభవించవలసి వస్తుందని దర్జ శాస్త్రాలైన నిర్దయ సింధు-శాంతి కమలాకరం- వంటి గ్రంథాలు మాప్రాప్తులు రచించినవి చెప్పున్నాయి.

దైవాన్ని ఈ సంవత్సరమంతా సంప్రదాయాన్ని రక్కిస్తుండే బుద్ధిని ప్రసాదించవలసిందిగానూ- దైవధ్యానాన్ని చేయస్తునే ఉండవలసిందిగానూ ఎవరికి వారు ప్రార్థించాలి. పుంచం భూయాలీ దైవం వరపు శ్రీనివాసరావు

